

[Arne Melchior]

op til det, der er pålagt. Kan man leve fuldstændig op til en folketingsbeslutning ved at foretage sig absolut ingenting og så bilde ministeren ind, at det koster mellem en og to millioner kroner – for det står der i et af svarene – at etablere sådan en elevator? Man kan da lave en interimistisk elevator i mellemtiden, som koster langt mindre, hvis man overhovedet har følelse i sin krop for sin forpligtelse over for kunderne, herunder ikke mindst over for dem, der ikke har deres fulde førlighed. Så må man da lave en interimistisk elevator. Jeg håber, der ligger det i ministerens svar, at hvis der bliver forsinkelser, vil noget sådant ske.

Disse mennesker er normalt alt for beskedne og alt for taknemmelige for lidt, men når man ikke engang vil lave det lidt for dem, er vi andre da nødt til at råbe alt det, vi kan.

**Risgaard Knudsen (S):**

Når ministeren nu er så venlig at minde mig om min fortid, vil jeg gerne sige, at på det tidspunkt var der virkelig tjek på de politiske beslutninger, der blev truffet i relation til Ministeriet for Offentlige Arbejder. Men lad det nu ligge.

Dernæst den bemærkning, at jeg selvfølgelig ikke er blind for, at en løsning af en opgave som den, der her er tale om, også må ses i forbindelse med igangværende eller forestående anlægsarbejder. Hr. Arne Melchiors spørgsmål omfatter bl.a. Ålborg. Det sker jo ret ofte, at jeg kommer på banegården i Ålborg, og gennem længere tid har der været byggearbejder på banegården i Ålborg, og så er det, jeg ikke fatter, at dette spørgsmål ikke er blevet løst i forbindelse med disse byggearbejder. Det tyder på, at toppen i DSB's generaldirektorat ikke selv har tjek på tingene, og det tyder også på, at ministeren heller ikke har det. I modsat fald ville ministeren vel have pålagt generaldirektoratet, i hvert fald for så vidt angår Ålborg, at vi må have løst denne opgave i forbindelse med den igangværende byggeopgave med baggrund i den politiske beslutning, der blev truffet i Folketinget i 1987, og som hr. Arne Melchior meget korrekt har refereret her.

**Trafikministeren (Ikast):**

Jeg siger i hvert fald tak for indlæggene.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at i Fredericia, i Herning, i Høje Tåstrup, på Køben-

havns Hovedbanegård, i Skanderborg, i Helsingør og på hovedparten af samtlige S-togsstationer er det da lykkedes at få det gennemført, og det skal nok også lykkes for os alle de andre steder snarest muligt.

Ud over det vil jeg gerne sige, at på samtlige stationer har vi forsøgt på alle mulige måder at hjælpe handicappede og gangbesværede, således at man – godt nok med en ikke helt tilfredsstillende ordning – kan ringe to dage før, og så vil man få fuld hjælp under hele rejsen.

Vi må ikke være så hårde ved DSB. Det er trods alt nok den organisation i Europa, der har gjort mest for handicappede og bevægelseshæmmede. Hvis vi ser på IC3-togene, og hvis vi ser på færgerne og de tiltag, der er sket på de forskellige perroner, må vi sige, at der er gjort usædvanlig meget, men hr. Arne Melchior har ramt et ømt punkt.

**Arne Melchior (CD):**

Undskyld, at jeg fremturer en sidste gang, men jeg blev provokeret af ministerens opremssning af, hvor der er elevatorer. Og så vil ministeren score kredit til sig selv eller til DSB for det. Det kan man altså ikke få for at gøre et minimum af sin pligt, og jeg må minde om, at det ikke gavner dem, der bor i Ålborg eller i Århus eller i Kolding, at der er elevatorer i Høje Tåstrup.

Kom dog ikke med den, og indblæs ikke dermed DSB en opfattelse af, at så er det jo ret godt, og at så må de 1½ – 2 millioner potentielle kunder glæde sig over, at nogle andre har det, og at de selv skal få det, når de måske ikke selv er i live mere! Vi er ikke hårde ved DSB. Det er slet ikke meningen. Det er for at bakke DSB op, at vi på den måde må minde om så selvfølgelig ting, men jeg føler en vidtgående overensstemmelse med ministeren i det spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. S 565**

7) Til **arbejdsministeren** af:

**Ove Fich (S):**

»Vil ministeren oplyse, hvorfor EF-Kommissionen ikke blev underrettet om bekendtgørelsen om indretning af skurvogne og lignende (bekendtgørelse nr. 14 af 9. januar 1990), da den endnu kun forelå som udkast?«